

[Skatteministeren]

ner egentlig en begrundelse for den forskelsbehandling. Her laver vi i virkeligheden en ligestilling.

Den forskelsbehandling, der er i dag, bliver endnu mere grotesk, hvis vi prøver at sammenligne forskellige typer af selvstændige erhvervsdrivende. Lad os tage en ganske almindelig dansker, der driver selvstændig virksomhed. Lad os kalde ham Holger. Han oparbejder en sådan overskydende skat i sin virksomhedsordning, og nu opstår så spørgsmålet: Hvorledes skal den skat tilbagebetales? Det er hans egne penge, han er kommet til at betale for meget i skat, han skal have dem tilbage på en eller anden måde, hvordan skal det ske? Efter gældende regler er denne selvstændige erhvervsdrivende, Holger, henvist til at håbe på, at han skal betale skat i de kommende år, for forudsætningen for, at han kan få den for meget betalte skat tilbage, er, at han har en indtjening i de kommende år, der gør, at han skal betale en skat. For det er kun ved modregning i en sådan skat i de næste 5 år, at han kan få pengene tilbage. Så hvis Holger nu går dér og ikke har nogen supplerende indkomster og har underskud eller meget lav indtjening i de næste 5 år, så får han aldrig nogen sinde sin for meget betalte skat tilbage, for der er ingen penge i de næste 5 år at modregne i. De er tabt for evigt. Er det rimeligt?

Men lad os nu sige, at Holger har eller får en kone, som har en pæn indtjening. Se, så er Holger meget bedre stillet, for så er der nemlig en slutskat i de næste 5 år fra konens indkomst, således at Holger har mulighed for at få sin overskydende skat tilbage, nemlig i form af modregning i konens slutskat. Sådan er situationen efter de gældende regler. Det giver altså forskelsbehandling mellem selvstændige og lønmodtagere. Det giver forskelsbehandling alt efter, om denne selvstændige erhvervsdrivende, Holger, har en kone eller ikke har en kone, om hun tjener penge eller ikke tjener penge. Jeg savner i det hele taget begrundelser for det regelsæt, og det er årsagen til, at regeringen har fremsat et lovforslag, som er generelt. Det er ikke specielt målrettet i forhold til landbruget, for der er tale om et generelt problem.

Også her gælder altså, at jeg er 100 pct. uenig i hr. Stavads argumentation. Der er tale om et rimelighedsforslag. Det har også en po-

sitiv effekt for nogle landmænd, men forslaget er ikke specielt rettet mod landbruget. Det er et generelt forslag, fordi der findes et urimeligt regelsæt på området, som regeringen gerne vil benytte denne anledning til at få gjort mere rimelig.

Jeg vil gerne runde af med at sige tak til det flertal, der under denne første behandling har udtrykt en overvejende positiv holdning til disse forslag. Vel, der har under debatten været rejst nogle spørgsmål, og man har efterlyst, at regeringen præsenterer analyser af forskellige problemstillinger under udvalgsarbejdet. Jeg stiller mig selvsagt fuldt og helt til rådighed for sådanne nøjere studier af forskellige aspekter af forslagene. Men jeg synes, det er meget glædeligt, at et flertal har tilkendegivet en overvejende positiv holdning til sigtet med disse forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg har ofte hørt mine socialdemokratiske folketingskolleger efterlyse den kemiske sammensætning af det taburetklister, regeringen benytter. Når jeg lytter til skatteministerens dristige konklusion på denne debat, nemlig at han har flertal for sine forslag, så begynder jeg at forstå, hvori den kemiske sammensætning består.

Tilbage til forslagene. Hvad angår lovforslag nr. L 26: Jeg fik ikke svar på mine hovedspørgsmål: Hvor mange tørkeramte landmænd har overhovedet indestående på investeringsfond og hvor meget? Det må en minister vel have undersøgt, inden han fremsætter et forslag, som efter ordlyden er målrettet i forhold til at hjælpe tørkeramte landmænd. Han må vel have en fornemmelse af, hvor mange landmænd han rammer med lovforslag nr. L 26, og hvor meget disse landmænd har indestående.

Jeg spurgte også, hvor mange tørkeramte landmænd der overhovedet har indestående på opsparingskonto og hvor meget. Og igen må jeg da forvente, at ministeren har gjort sit forberedelsesarbejde hjemmefra, så han ved, hvor meget det drejer sig om. Han burde efter min bedste opfattelse lytte til hr. Rønholt og fru Mariann Fischer Boel, som netop fastslog, at landbrugets lavkonjunktur betyder, at der næppe er meget at hente på disse to områder.